

indsats for at holde sig i gang, ligesom de ekstraordinære udgifter også vil optræde i tilfælde af de 200 timers beskæftigelse.

En hvilken som helst efterlønsmodtager – med eller uden ydelse – kan i øvrigt søge pension, hvis han eller hun føler sig for dårlig og syg til at arbejde.

Men den tidligere ydelsesmodtager bliver i så tilfælde snydt. Medens han eller hun har ydelsen, kan de søge den konverteret til en pension og få den konverteret til mellemste pension, selv om vedkommende på tidspunktet er over 60 år og ikke opfylder betingelserne for højeste pension. Den efterlønsmodtager, der har modtaget invaliditetsydelse, men har frasagt sig denne, kan som regel

kun få en almindelig førtidspension, hvis han skulle beslutte sig for at gå på pension, idet arbejdsevnen jo skal være helt ophævet, for at en person over 60 år kan få tilkendt mellemste pension.

Vi har ikke fremsat et lovforslag om at fjerne §§ 64 og 74 helt. Vi ønsker § 64 forenklet på en sådan måde, at hvis en fuldtidsforsikret person på understøttelse søger pension, suspenderes understøttelsen, og der udbetales forskud på pensionen, indtil sagen er afgjort – ligesom ved efterløn. Det samme skal gælde for den parallelle del af § 74. Det vil med andre ord sige, at det reelle område for § 64 bliver personer, der går fra understøttelse som fuldtidsforsikrede til pension uden supplerende arbejde eller med så lidt arbejde, at de ikke kan være Akassemedlem.